

Wojciech Młynarski , Lubmy si

Nim się sny poetów ziszczą,
nim się wina dzban utoczy,
zanim szczęściem nam zabłyszcza
umęczone nasze oczy,
nim nas głupcy brać przestaną
na wypranych słów taniochę,
ludzie, gdy wstaniemy rano,
lubmy się trochę!

Nim na czoła włożym wieńce,
zanim przejrzą ślepe kuchnie,
nim weźmiemy się za ręce,
nim dokoła radość buchnie,
nim mentora nadętego
zajmą kalambury płoche,
ludzie, w środku dnia szarego
lubmy się trochę!

Nim w dziecinną się grzechotkę
zmieni kpiarski kaduceusz,
nim się zrobi miny słodkie
na kolejny jubileusz,
nim szarlotkę się upiecze
i zaprosi pannę Zochę,
ludzie, w swojski nasz odwieczerz
lubmy się trochę!

Pocieszajmy tym lubieniem
skołowane nasze główki,
nie próbujmy go zamieniać
na zaszczyty czy złotówki,
ty nas, drogo życia, prowadź,
a my, twym pokryci prochem,
aby idąc, nie zwariować -
lubmy się trochę!